Het **schip** in met **whisky**

Jarenlang droomden we van een zeiltocht langs de prachtige zuidwestkust van Schotland en de Binnen-Hebriden. Deze eilandengroep herbergt prachtige natuur, met rotskliffen, lochs, pittoreske dorpjes met dito haventjes, en, niet onbelangrijk voor een whiskyschrijver en zijn muze – distilleerderijen! Het kwam er maar niet van, in beslag genomen als we waren door andere whiskygerelateerde zaken.

Tekst en foto's – The Whisky Couple

Mr. Timekeeper on the Thalassa

Welnu, deze wens kan van onze *bucketlist* worden geschrapt, met dank aan Jacob Dam, kapitein en mede-eigenaar van tallship *Thalassa* en zijn voltallige crew. We hebben afgelopen voorjaar een whiskycruise gemaakt, en wat voor één! Door volgeplande *Whisky Passions* en drukke bezigheden met betrekking tot onze twee nieuwste boeken, kon dit artikel niet eerder geschreven en geplaatst worden, maar wat is er beter om het nieuwe jaar te beginnen met het lezen van een verhaal over een unieke trip?

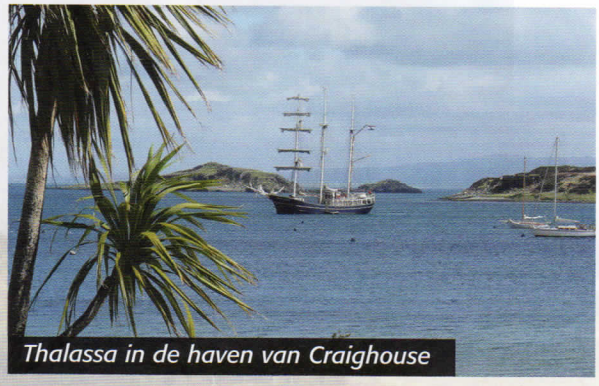
Om de lezers van *Whisky Passion* een idee te geven hoe een dergelijke whiskyzeilreis verloopt en wat je allemaal in een week tijd kunt zien en beleven, hebben we ervoor gekozen om ons avontuur met de *Thalassa* in een verkorte dagboekvorm te publiceren. Laten we beginnen met het schip, dat maximaal 36 personen aan boord kan hebben, inclusief een zeskoppige bemanning. De cabines zijn tweepersoons, compact maar gezellig, voorzien van bunk beds en ze beschikken allemaal over een eigen douche; de toiletten, zowel binnen als buiten op het dek te vinden, worden gedeeld, met dien verstande dat er aparte wc's voor dames en heren zijn. *Ready, set, go*? We gaan op reis!

Dag 1 – Zaterdag 16 mei

We arriveren met de auto in de haven van Troon aan de zuidwestkust van Schotland. Troon is vooral bekend om zijn golfbaan, die ooit op een 'tin' van The Glenlivet werd afgebeeld. Rond een uur of één in de middag maken we kennis met kapitein en bemanning. De matroos brengt ons naar onze hut waar we camera, laptop en andere benodigdheden installeren. In de komende uren komt een waar kosmopolitische groep whiskyliefhebbers aan boord, afkomstig uit België, Oostenrijk, Zwitserland, Duitsland en – natuurlijk – Nederland. In dit specifieke geval een zestal vrienden uit Limburg, onder aanvoering van Stefan Barendregt, niet onbekend in whiskykringen. We zullen hen nader leren kennen en ons de hele week uitstekend met hen vermaken.

Er is een echte whisky master aan boord in de persoon van Alex Moens, die in de dagen die gaan volgen diverse proeverijen zal verzorgen. Zijn bijnaam is 'The Time Keeper of Whisky', aangezien hij zijn vloeibare passie combineert met zijn professie als horologist (restaurateur van uurwerken) en juwelier. Zodra iedereen de hutten heeft betrokken en ingericht, klinkt het sein voor vertrek en we motoren de haven uit, richting The Isle of Arran en de haven van Lochranza. Er is geen wind, maar dat hindert niet, iedereen is gespannen wat komen gaat. Tegen zonsondergang leggen we aan bij de kleine pier maar gaan niet van boord. We krijgen ons

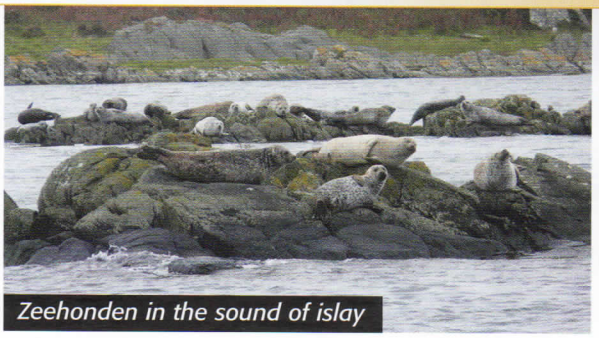

Thalassa in de haven van Craighouse

eerste diner aan boord voorgeschoteld. Jacobs zoon Jelle is de chef en we ontdekken de eerste avond meteen hoe creatief hij is in de kleine keuken midscheeps, geassisteerd door zijn vriendin Geeske. We genieten van een voorgerecht met gepocheerde peren en Bleu d 'Auvergne met arugola, gevolgd door een kipfilet met caesarsalade en Bowmore 15 Darkest. Bij de koffie wordt een Talisker 57° North ingeschonken.

Dag 2 – Zondag 17 mei

Na een aangename nachtrust en een stevig ontbijt zijn we helemaal geprepareerd voor de zeven uur lange overtocht naar Islay, via de Mull of Kintyre. Er staat een fikse bries en dat betekent hard werk voor captain 'n' crew, temeer daar er af en toe een stortbui over het schip trekt. De helft van de reisgenoten geeft er de voorkeur aan gezellig binnen in de kajuit te blijven, boeken te lezen, spelletjes te spelen of te genieten van een tasting door Mr. Timekeeper. De andere helft is in de weer aan dek om de bemanning te assisteren met het hijsen en reven van de zeilen. Dat is niet verplicht, je kunt aan boord doen wat je wilt, binnen de huisregels uiteraard. Becky maakt foto's en ik schrijf in mijn online dagboek. Aan het begin van de avond meren we af in de haven van Port Ellen, wat niet eenvoudig is met een nog steeds stevige wind.

Zeehonden in the sound of islay

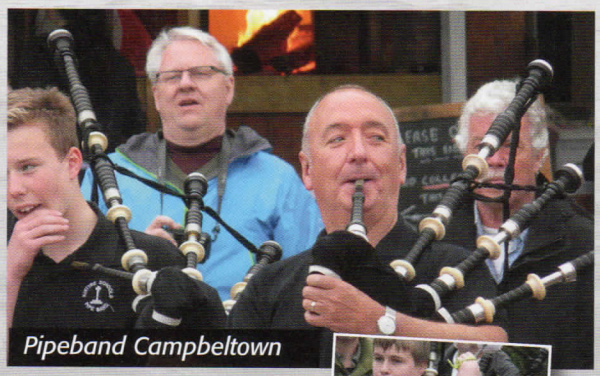
Dag 3 – Maandag 18 mei

Een dag om te ontspannen op Islay, Queen of the Hebrides. Er zijn hier maar liefst acht werkende distilleerderijen om te bezoeken. Wij gaan met z'n tweetjes de hele dag naar Laphroaig omdat we nog wat foto's en quotes nodig hebben voor ons nieuwe boek over de distilleerderij dat in november zal verschijnen. Bij het avondeten steken de passagiers elkaar de loef af met verhalen over hoeveel van de acht distilleerderijen ze wel niet gezien hebben. Ik glimlach en geniet van een Lagavulin Double Matured. Becky ontfermt zich over een Talisker 175, een van haar topfavorieten.

Dag 4 – Dinsdag 19 mei

Zeilen door de Sound of Islay, de smalle zeestraat tussen Islay en buurvrouw Jura is een traktatie. Met de wind in de grijze manen, sta ik op het dek te genieten van de zeehonden die liggen te luieren op de 'craggs', die op kundige wijze door kapitein Jacob en zijn eerste stuurvrouwe worden ontweken. We zijn op weg naar Bunnahabhain, maar daar aangekomen kunnen we door de hevige wind niet voor anker en de *Thalassa* steekt te diep om aan de pier af te meren. Jacob vindt het te riskant om de 'dinghy' uit te zetten en mensen over te varen. Hij besluit om te draaien, nadat we vanaf een afstand diverse foto's hebben gemaakt. Als troost schenkt Mr. Timekeeper de reizigers een 18 jaar oude Bunna in.

We varen nu naar de haven van Craighouse op Jura. De lucht is blauw, doorspekt met witte wolken die elkaar constant najagen. Ik zie een minke whale. Geruchten dat er basking sharks gespot zijn, blijken

Pipeband Campbeltown

niet meer dan dat – een gerucht. De zon gaat onder wanneer we voor anker gaan in de baai waaraan Jura's enige distilleerderij en enige hotel liggen. Jelle trakteert ons op vers gevangen scallops. Een dag op het water maakt je slaperig en we zoeken die avond al snel onze hut op.

Dag 5 – Woensdag 20 mei

Na een vroeg ontbijt worden we in groepjes van acht met de dinghy overgezet naar Craighouse om de distilleerderij te bezoeken en enkele uren op dit fascinerende eiland door te brengen… 180 inwoners en 5.000 herten! In de vroege middag keren we terug naar de *Thalassa*. Dat gaat niet zonder slag of stoot. Onze Belgische vrienden moeten roeien omdat de buitenboordmotor het plotseling begeeft. Gelukkig is er een reservemotor op de driemaster.
De wind staat gunstig en daarom heeft Jacob besloten een extra haven aan te doen – Ballycastle in Noord-Ierland. Dat is een bonus, daar heeft niemand op gerekend en het verzacht het verdriet van het gemiste bezoek aan Bunnahabhain. De *Thalassa* haalt negen knopen en doorklieft het water tussen Islay en Noord-Ierland. Dat is 'maar' vijftien mijl op het smalste gedeelte. De avond wordt gevuld met een heuse pub crawl met Ierse whiskey en trad music. Dit is goed, dit is groots! Diep in de nacht keren we dik tevreden terug naar ons drijvende tijdelijke onderkomen.

Dag 6 – Donderdag 21 mei

's Morgens vroeg moeten we op de motor weg – de wind is helemaal gaan liggen. Maar zodra we de Mull of Kintyre bereiken, steekt hij weer op en is het alle hens aan dek. Niet lang daarna zeilen we de haven van Campbeltown binnen. We boffen. Het is het jaarlijkse whiskyfestival en we mogen een speciale Springbank tasting bijwonen van niemand minder dan onze goede vriend Mark Watt, ooit op 18-jarige leeftijd begonnen als rookie bartender in het Craigellachie Hotel. Hij heeft tot slot een leuke uitsmijter en opent een zeldzaam vat Glen Mhor uit 1980. We genieten dankbaar van deze prachtige, volle en fruitige dram en krijgen van Mark nog een paar samples van deze prachtige whisky mee voor enkele vrienden en een zeker familielid in Nederland. Na de proeverij lopen we naar de binnenplaats van de distilleerderij waar Kintyres eigen Pipe Band een concert verzorgt. Ze zijn zeer beroemd en net terug uit Europa – het vasteland welteverstaan. Het is een mix van oude, middelbare, jonge en zeer jonge musici, allemaal in dezelfde mate toegewijd.

Dag 7 – Vrijdag 22 mei

Na wederom een goede nachtrust richten we de steven naar het noorden, naar Arran, want daar moeten we de gelijknamige distilleerderij nog met een bezoekje vereren. De overtocht duurt een goede vijf uur. Ik maak de tijd nuttig door in de stuurhut te verblijven met kapitein en stuurvrouwe, om iets van het zeilen op te steken. Ineens zie ik uit mijn ooghoek een groepje dolfijnen die een wedstrijdje met de *Thalassa* lijken te spelen. Na verloop van tijd verdwijnen ze en mijn ogen volgen de duikende jan-van-gents, met hun enorme vleugelwijdte en briljante witte verenpak fascinerend om naar te kijken.

Wanneer we, voor de tweede keer in één week, aanleggen in Lochranza, laat het weer zich van zijn mooiste kant zien, zodat we droog de twee mijlen wandelend naar Arran distillery kunnen afleggen. Dit eiland wordt vaak 'Scotland in Miniature' genoemd en we krijgen een glimp te zien van het waarom. De natuur is prachtig, bergen, valleien, bronnen en rivieren wisselen elkaar fraai af. Dit is een plek om ooit wat langer door te brengen dan een dagje. Bij de distilleerderij aangekomen lopen we een oude bekende tegen het lijf en gaan even met de distillery manager het pakhuis in. Hij trekt een 10-jarige Arran open die zijn hele leven al in een champagnevat doorbrengt. Naast ons staat Tim Puett, die we in Port Ellen al gesignaleerd hadden. Deze kleine, bebaarde Amerikaan is een van de grootste Ardbeg fans ter wereld en houdt in zijn thuisland jaarlijks het festijn Ardbeggeddon. Ik vertel hem van onze fantastische zeilreis. Even later zie ik hem naar kapitein Jacob lopen. Wedden dat hij gaat boeken voor het volgende jaar?

In de namiddag verlaten we Arran en keren terug naar ons vertrekpunt – Troon. De zeilreis wordt afgesloten met een fantastisch Captain's Dinner – langoustines, *all you can eat*, die morgen vers gekocht van een visser op Islay. Het eten kan niet beter, net zoals de herinneringen aan deze trip, die Belgische Whisky Timekeeper, twee van zijn landgenoten en die zes gezellige Limburgers als reisgezel.
Wat hebben we gelachen. We kunnen een reis met de *Thalassa* dan ook van harte aanbevelen!